

3

Kafadar

Gizemli Kapı

Yaşar Bayraktar

MAVİ
KIRPI

İÇİNDEKİLER

KAPIYI KORUYAN KEDİLER	5
NE VAR BU KAPININ ARDINDA?	24
EL EMEĞİ KAPILAR	34
ÖZLEM TEYZE'NİN KEDİLERİ	45
GİZEMLİ RÜYA	54
BU SIRRI ÇÖZMELİYİZ!	68
GİZEM ÇÖZÜLDÜ	79

Kapıyı Koruyan Kediler

Merhaba!

Öncelikle tanışalım istersen: Ben Kadir. Arkadaşlarımla tabiriyle **“Tekno Kadir”** de diyebiliriz! Tahmin edersin ki teknolojiyle çok ilgilendiğim için bu lakabı taktılar bana. Normalde lakap takmak güzel bir şey değildir, ben de biliyorum. Ama nedense bu lakap çok hoşuma gitti. Ben de kabulendim.

Türkçe dersinde öğretmenimiz, günlük tutmaktan bahsetmişti geçenlerde. Öğretmenimiz günlük tutmaktan bahsedince, ben de günlük tutayım diye düşündüm. Her akşam, gün içinde yaşadığım olayları ve bu olayların bende oluşturduğu duyguları yazacağım. İşin en güzel tarafı, yazdığım anılar hiç unutulmayacak!

Eee, adımız Tekno Kadir'e çıkmış bir kere... Sıradan bir deftere günlük yazmak bana yakışmazdı. O yüzden ben de bu elektronik günlüğü, yani seni tasarladım. Adını da **“Tekno Günlük”** koydum!

Bu günlük, diğer günlüklerden biraz farklı... Sıradan günlüklerde sadece yazı varken, benim günlüğümde resim ve video da bulunuyor. Günlüğümü yazarken, çektiğim fotoğraf ve videoları da buraya kaydedeceğim. Böylece anılarım daha fazla akılda kalacak. Kim bilir, belki ilerde kitap bile olur bunlardan!

“Tekno Günlük” hazır olunca, ben de yaşadıklarımı yazmaya başladım. Birkaç defa yazdım ama bir türlü ısınamadım. Yazacak bir şey bulamadım daha doğrusu. Ta ki bugüne kadar...

Evet, bugün öyle bir şey yaşadık ki, **“Bun-
ları mutlaka birine anlatmalıyım!”** diye
düşündüm. Kime anlatsam bana inanmazdı.
Hatta deli olduğumu bile düşünebilirlerdi!
Ben de bu sırrımı sadece sana anlatmaya ka-
rar verdim. **Çok merak ettin değil mi?
Tamam tamam, anlatıyorum. Dur,
heyecanlanma!**

Bugün en samimi arkadaşlarım Mehmet
ve Nadir’le çıkmaz sokağımızda, yani her
zamanki mekânımızda top oynuyorduk. Bu
çıkmaz sokak, bizim evin de içinde bulunduğu
sokaktır. Çıkmaz olduğu için hiçbir araba so-
kağına giremez. Biz de rahat rahat oynarız.

Yine çok eğlenceli vakit geçiriyorduk. Ta-
ki topumuz komşu bahçeye düşünceye kadar.
Evet, tüm macera topumuzun komşunun bah-
çesine düşmesiyle başladı...

Klasikleşen, **“Kim gidip alacak
şimdi topu?”** tartışmamızdan sonra, her

zamanki gibi beni gönderdiler. Ben de korka korka kapıyı çaldım. Çünkü ne zaman topumuz bahçesine düşse, Özlem Teyze bize çok kızdı. Bazen de topumuzu vermeyerek oyun vaktinin erken bitmesine neden olurdu.

Dedim ya, çıkmaz sokak bizim tek oyun alanımız olduğu için topumuz da sürekli bahçelerine düşerdi. Neden kızdığını da hiç anlamazdım.

